

Fragment de *Bataille*, peça del 2010 concebuda com una seqüència en quatre parts

TERESA SESÉ
Barcelona

Jo no hi era, allà, la nit en què vaig ser concebut. És difícil assistir al dia que et precedeix. Una imatge falta a l'ànima. Depenem d'una postura que va tenir lloc necessàriament, però que no es revelarà mai als nostres ulls. D'aquesta imatge que falta en diem 'l'origen'..., escriu Pascal Quignard a *La noche sexual* (Funambulista, 2014), un fascinant volum en què l'escriptor i músic francès, impel·lit pel desig de trobar aquesta imatge que li falta, reuneix una selecció de més de dos-cents dibuixos o pintures que col·lecciona des de l'adolescència, "imatges indecents" relacionades amb l'angoixa i el plaer nocturn. L'artista Oriol Vilapuig (Sabadell, 1964) s'apropia ara el títol del llibre de Quignard per a una emocionant i pertorbadora exposició a la Fundació Suñol que funciona a tall d'experiència on les fronteres entre art, litera-

L'artista dilueix les fronteres entre art, literatura i filosofia en una mostra a la Fundació Suñol que parla de supervivència i erotisme

La nit sexual d'Oriol Vilapuig

tura i filosofia esclaten en mil bocins.

La nit sexual –fins al 2 de setembre– és la primera exposició monogràfica d'Oriol Vilapuig a Barcelona. La seva obra ha format part de mostres col·lectives com *La lliçó de Diògenes*, presentada mesos enrere a Tecla Sala, dels *Episodiscrítics* del Macba o de *Contra Tàpies* a la Fundació de l'artista barceloní, però la seva feina no s'havia pogut veure de manera individualitzada, només a través d'esperà-

diques mostres a la Galeria Joan Prats. La qual cosa no deixa de ser una anormalitat que la Fundació Suñol repara obrint un parèntesi en la seva programació i donant cabuda per primera vegada al seu espai de la primera planta a un artista que no forma part dels fons de la seva col·lecció.

Oriol Vilapuig reuneix a *La nit sexual* més de trenta obres, la majoria políptics creats en els últims sis anys i mai abans mostrats en públic, que fan referèn-

cia al cos i parlen de supervivència i d'erotisme. Dibuixos, collages, citacions i apropiacions en què hi ha sempre un rerefons filosòfic, amb convidats de luxe com Pasolini ("El que no expresso mor. No vull que res mori en mi"), George Bataille, Pierre Klossowsky i l'esmentat Pascal Quignard. Vilapuig els convoca per l'impacte que li produeix la seva lectura alhora que converteix les seves paraules en imatges. Reprodueix textos que admira o que "m'han posat en pe-

rill", conferint a l'escriptura una nova dimensió plàstica i convidant l'espectador a veure a més de llegir. Per a l'artista el gest d'escriure, de reescriure i de tornar a dir –de vegades les transcripcions, sense correccions, conquereixen gairebé tot l'espai, deixant que les imatges actuïn a tall d'anotacions a peu de pàgina– "és una cosa molt arcaica i al mateix temps molt contemporània" que té a veure amb l'apropiació, una pràctica cons-

"La tradició és per a mi un agent actiu; no és un espai per superar sinó per habitar", diu l'artista

tant en el seu treball amb la qual persegueix un fi últim, "l'experiència compartida".

Els personatges dels seus quadres procedeixen del bestiar medieval (l'home sotmès a unes forces que no controla), de la mitologia grega i llatina, d'un quadre d'el Bosch, de Dürer o de Degas... "Les imatges fluctuen i algunes et retenen emocionalment perquè darrere cada una hi ha capes de sentit que tu portes amb tu", diu. I afegeix: "La tradició és per a mi un agent actiu, no és un espai per superar sinó per habitar".

La nit sexual avança en set àmbits i un preàmbul en què una màscara dionisiaca i una altra de còmica anticipen aquell joc de tensions que estableix cada obra amb la que té el costat i cada àmbit amb el següent (l'horror i el riure, la raó i l'animalitat, la puresa i la violència, l'agressió i la submissió, la còpula i el defalliment, fantasia i experiència...). La primera part, en què ressona la paraula de Pasolini, "està dedicada a les formes de resistència i supervivència sobre certs sentiments de pèrdua i por", mentre que la segona se centra a l'entorn del tema de l'erotisme, el desig, la voluptuositat, el pudor, l'espant..., temes en què treballa des de fa set anys sota el lema *Estudis de l'erotisme*, i per al qual recorre a tres autors que considera essencials: Bataille (més en concret, el seu famós text *L'erotisme*), Pierre Klossowsky i Pascal Quignard. ●

si ets
subscriptor de La Vanguardia,

ets
del Club Vanguardia i, per tant,

ets
una persona afortunada

CLUB
VANGUARDIA
Ets una persona afortunada

Global Yoga Congress

Palau de Congressos de Barcelona

Del 19 al 21 de maig aprofita l'oportunitat única de practicar Yoga de la mà de mestres referents a tot el món.

Consulta les condicions a clubvanguardia.com

-40%

LA VANGUARDIA